

disse Genstillinger tilfølgende, vilde det ikke blive opfattet som indeholdende nogen Meningsulighed af Betydning, mellem Regeringen og Landstinget. Men endelig var der et Par Forslag, som oprindeligt vare stærkt fastholdte af den afgaaede Krigsminister, og som den midlertidige fungerende Krigsminister havde stillet paany, med Hensyn til hvilke det for Enhver, der har blot en lille Smule parlamentarisk Blod i sine Aarer, som altsaa ikke forlanger, at Ministeren skal drage det parlamentariske Sværd i al sin Brutalitet, maatte være klart, at det var Fordringer, der bleve stillede med saa stor Bestemthed som muligt af den ærede Krigsminister, Fordringer, hvis Bestemthed maatte være saa meget mere indlysende for Landstinget, som den Mand, der stillede dem, var Ministeriets Conseilspræsident, Ministeriets Bærer. Det er ganske klart, at da der stemtes over Forslagene her i Thinget, stemtes der ikke over Forslagene som saadanne. (Madvig: Jo!) Det er for mig klart, at der i politisk Forstand ikke stemtes over Forslagenes Indhold som saadant, men der stemtes over Forslag, der paa denne særegne parlamentariske Maade vare stillede af den høitærede Conseilspræsident. Jeg gjør ikke Fordring paa at udtale Andet end min egen Opfattelse, men det er min egen, klare, bestemte Opfattelse, som stemmer med min fulde Overbevisning under hele Sagens Gang; jeg tør i saa Henseende henpise til det Spørgsmaal, jeg med den høitærede Conseilspræsidents foregaaende Samtykke stillede til ham, om virkelig ogsaa begge de af ham som Krigsminister stillede Forslag fastholdtes med samme Bestemthed. Herpaa gik Sagen til det andet Thing. — Nu er der Intet, der er fjernere fra mig, end her at ville søge nogen Velighed til at udtale nogen Dadel, selv om jeg maatte mene, der kunde være begaaet Feil. Hvem i al Verden er ikke som Minister udsat for at begaae Feil? Hvem i al Verden kan ikke, efterat have holdt ud i lang Tid, blive træet, blive utaalmodig og saaledes komme til at optræde paa en Maade, som, hvis man ikke har Lykken med sig, hvad man aldrig veed forud, kan have etendommelige Følger; men det tror jeg, og det vil den høitærede Conseils-

præsident erkjende, at der maaskee i den parlamentariske Historie ikke i noget andet Land skal kunne findes noget Sideskifte til, at der er stillet et Cabinetsspørgsmaal, samtidigt med den Erklæring, at Virkningen af, at Ministeriet seier, kun er en Udsættelse af dets Afgang i 14 Dage eller 3 Uger. Dengang Conseilspræsidenten bragte Forslagene frem her i Landstinget, da kunde Denne eller Hittin efter private Rilder have troet at vide, at Ministeriet ikke vilde holde sig længe, men det var politisk, parlamentarisk uberettiget at sige, at der var nogen officiel Kundskab i saa Henseende, som kunde øve nogen Indflydelse paa Afstemningen. Der forelaa aldeles ingen sikker Efterretning om, at denne Afgang nu var uigjenskaldeligt besluttet. Det var først i Folkethinget, at denne etendommelige Situation kom frem, og det kan ikke være Andet, end at der særegne Situation, som herved er fremkommen, maa faae Indflydelse paa Landstingets hele Opfattelse af Sagen. Det er notorisk, at nu sidst i Folkethinget faldt der Stemmer imod de Forslag, om hvilke der her er Spørgsmaal, som tidligere vare blevne afgivne for dem, men som nu bleve afgivne mod dem, netop fordi de vare Cabinetsspørgsmaal. Der faldt vel ogsaa Stemmer for dem, som tidligere vare afgivne mod dem, men som nu bleve afgivne for dem af den samme Grund, ogsaa netop fordi de vare Cabinetsspørgsmaal. Men det er ganske vist, at der kan paavises Stemmer, som nu vare imod disse Forslag, efterat de vare blevne Cabinetsspørgsmaal, medens de tidligere havde været for dem, da de ikke vare det. Det er klart, at den høitærede Regering, uden at fravige sin Mening, kunde have taget disse Spørgsmaal paa forskjellig Maade. Det er klart, at den høitærede Regering kunde have ladet Finantslovsforslaget gaae videre, ladet det gaae til Fællesudvalg, og først efter Udsalbet af den derpaa følgende Afstemning have taget sin endelige Bestemmelse. Naar nu den høitærede Conseilspræsident har valgt den Fremgangsmaade, som han har gjort, — jeg indlader mig, tør rigt aldeles ikke paa at udtale mig nærmere om den, — er det ganske klart, at den regelmæssige Bet. til stige Spørgsmaals Behand-